

Baroque

บาโรค ฝรั่งเศส

(ศตวรรษที่ 1661 – 1685 สมัย
หลุยส์ที่ 14)

บาโรค ฝรั่งเศส

- ค.ศ. 1610 พระเจ้าชาร์ลที่ 4 ซึ่งถือว่าเป็นกษัตริย์ที่ดีที่สุดถูกลอบปลงพระชนม์ ในขณะที่หลุยส์ที่ 13 พระโอรสยังทรงพระเยาว์หน้าที่จึงตกเป็นของมารดาซึ่งเป็นเชื้อสายเจ้าชาย คอสซิโม เมดิชี แห่งฟลอเรนซ์ จนเมื่อหลุยส์ที่ 13 ขึ้นครองราชย์ได้จึงเข้ามามีบทบาทปกครองประเทศ และเสียชีวิตในขณะที่ยังทรงพระเยาว์ มาซารีน รัฐบุรุษของฝรั่งเศสจึงเข้ามามีบทบาทให้หลุยส์ที่ 14 แต่งงานกับเจ้าหญิงอินฟานตาแห่งสเปน ซึ่งมีอำนาจที่สุดในขณะนั้น พระองค์ทรงส่งเสริมศิลปกรรมโดยเฉพาะวรรณกรรมเป็นอย่างดี เมื่อมาซารีนและมารดาเสียชีวิต มีที่ปรึกษาใหม่คือ โกลแบร์

- โกลแบร์ เสนอให้นำศิลปกรรมมารับใช้ชาติโดยถือความงามของกรีก โรมัน เรอเนสซองส์ และบาโรคเป็นแบบอย่าง ส่วนความงามของสามัญชนที่เป็นแบบฉบับของเฟลมมิช ถือว่ามีคุณค่าต่ำ
- เกิดการสร้างพระราชวังแวร์ซายส์ขึ้น เพื่อให้เป็นแบบอย่างของรสนิยมที่ดีที่สุด ทำให้ฝรั่งเศสครองตำแหน่งผู้นำทางศิลปะแทนอิตาลีได้ จึงเกิดบาโรคของชนชั้นสูงขึ้น

- **แม้ปารีสจะเป็นเมืองหลวง แต่กษัตริย์ประทับอยู่น้อย เพราะชอบประทับพักผ่อนตามหัวเมือง จึงมีสถาปนิกผู้มีชื่อเสียงหลายสกุลเข้าไปรับใช้การออกแบบสถาปัตยกรรม เช่น เลอ มูเออร์ (1591 – 1669) ซึ่งส่วนใหญ่ได้ออกแบบคฤหาสน์ และป้อมปราการ**

- **ตระกูล เลอแมซีเออร์ ขยายพระราชวังของลูฟว์ของหลุยส์ที่ 13 ให้กว้างออกไป**
- **ตระกูลเลโว เป็นผู้ควบคุมตำหนักบางหลังของลูฟว์ และออกแบบด้านหน้าของพระราชวังแวร์ซาย (ค.ศ. 1654)**
- **ตระกูลมงซาร์ท ได้รับการยกย่องว่าออกแบบสถาปัตยกรรมฝรั่งเศสที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในคริสต์ศตวรรษที่ 17 โดยออกแบบปราสาท บ้านพักส่วนตัวจำนวนหลายหลังรวมทั้งจัดวางผังรวมของพระราชวังแวร์ซายส์ด้วย**
- **โกลด แปโรต์ (1631 – 1688) รับผิดชอบออกแบบบางส่วนของลูฟว์**

พระราชวังลูฟว์

พระราชวังลูฟ
ว์

ห้องแสดงงานศิลปะ ภายในลูฟว์

ภาพโมนาลิซา

พระราชวังลูฟว์

ก่อสร้างค.ศ. 1190 และก่อสร้าง
เพิ่มเติมเรื่อยมาถึงค.ศ.1668เพื่อเป็น
ที่สะสมศิลปกรรม

ด้านหน้าออกแบบโดยแบร์โร ใช้เป็นที่
พำนักและสะสมภาพ จนเมื่อค.ศ.
1678 ได้ย้ายออก จึงเปิดให้คนเข้าชม
งานในค.ศ. 1681 และกลายเป็น
พิพิธภัณฑ์ศิลปะสาธารณะในค.ศ.
1793

พระราชวังแวร์ซายส์ (Versailles)

เริ่มในสมัยหลุยส์ที่ 14 อยู่ห่างจากปารีสไปทางตะวันตกเฉียงใต้ 11 ไมล์ เพื่อเป็นพระราชวังใหม่ ใช้เป็นศูนย์กลางการปกครองของฝรั่งเศส ซึ่งสามารถถอดพระราชอำนาจของหลุยส์ที่ 14 เริ่มก่อสร้าง ค.ศ. 1624 โดยโกลแบร์ตและเลอบริงเป็นผู้ควบคุมการก่อสร้างทั้งหมด แล้วเสร็จ ค.ศ. 1683 มีลักษณะความงามอันหรูหราแบบบาโรคชั้นสูง (The Aristocratic Baroque Style) ที่พรั่งพร้อมด้วยความสุขอันสมบูรณ์

หลุยส์ที่ 14 โดยริโกต์
สีน้ำมันบนผ้าใบ
9 ฟุต 2 นิ้ว X 6 ฟุต 5
นิ้ว ค.ศ.1701

ประติมากรรมสำริด โดย ฟร็อง
ซัวส์ กิราดง
หลุยส์ที่ 14
ชุดฉลองพระองค์แบบโรมัน
ทรงม้า
ค.ศ. 1699

พระราชวังแวร์ซายน์ ค.ศ.1669 - 1685

พระราชวังแวร์ซายน์ ค.ศ.1669 - 1685

The Main Gateway ค.ศ.1669 - 1685

ภายในห้อง The War Room ค.ศ.1678

The Battle Gallery

The Peace Room

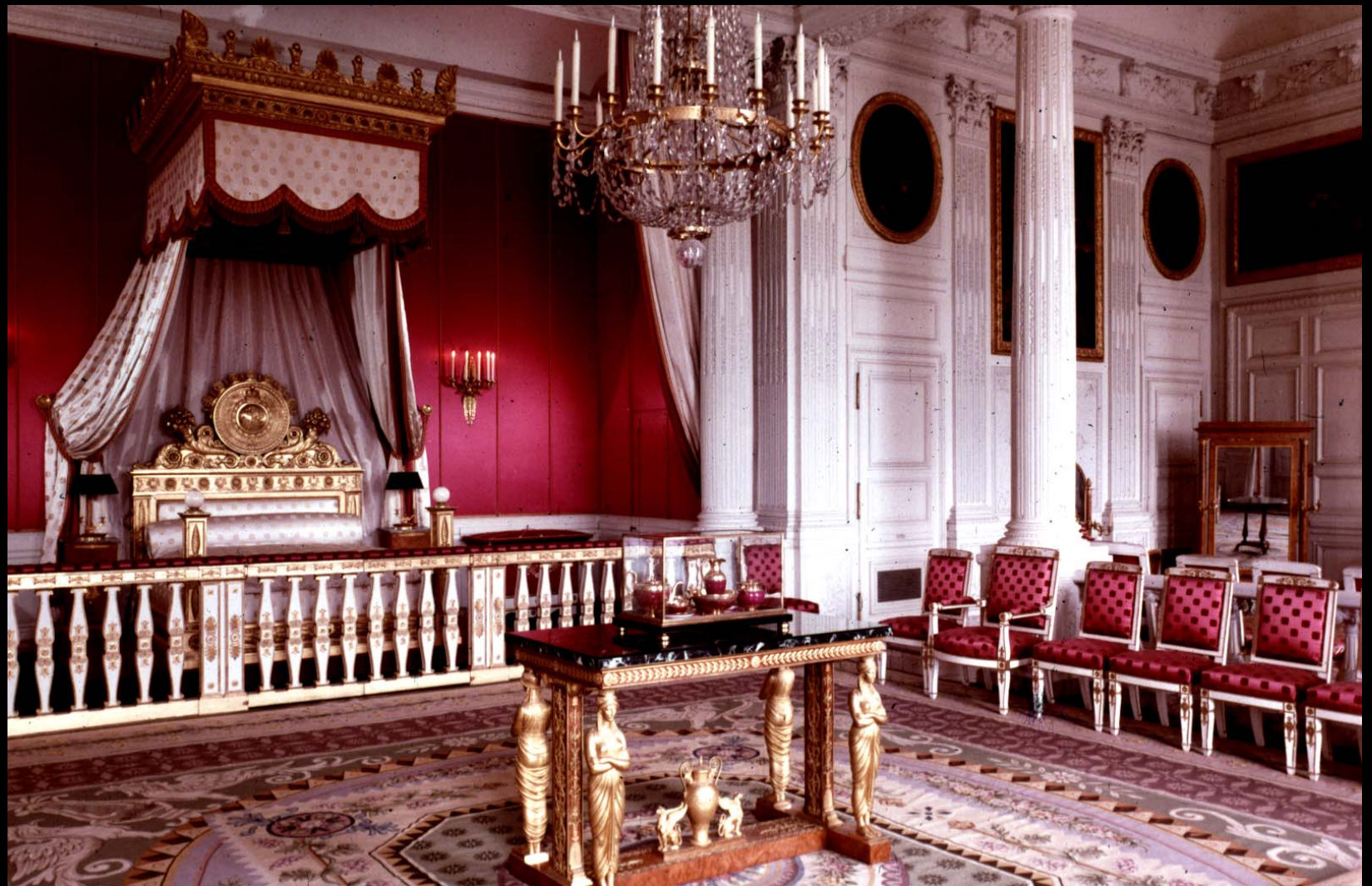

The Mercury Room

The Queen Bed Chamber

The King Bed Chamber

The Queen Waiting Room

Louis 15 Study

The Royal Opera House

**ห้องท้องพระโรงกระจก
(The Hall of Mirrors)
ออกแบบโดย จูล อาร์ท
ดอง มองชาร์ต**

การจัดสวน

ประติมากร

- ปูเกต์ (Peirre Puget ,
1620 – 1694)

Milo of Cortona
หรือไมโลแห่งคอร์โต
นา หินอ่อน ค.ศ.1671

จิตรกรรมบาโรค ฝรั่งเศส

- เดอ ลา ตูร์ (Georges de la Tour, 1593 – 1652)
- ชอบใช้แสงแบบคาราวักโจ แต่เน้นปริมาณมากกว่า (อาจจะไม่เพราะไม่เคยเดินทางไปอิตาลี) แสดงออกแบบเรียบง่าย แต่สง่างาม และชอบใช้เส้นคม และตรง แบบเรขาคณิต
- ชอบวาดรูป เทียนไขเพื่อจุดให้แสงและเงาในภาพ

เดอ ลา ทูร์

(Georges de la Tour, 1593 – 1652)

จิตรกรในราชสำนักฝรั่งเศส แต่ผลงานมีคนรู้จักกันน้อย

- ชอบใช้แสงแบบคาราวักโจ แต่เน้นปริมาณมากกว่า (อาจจะเป็นเพราะไม่เคยเดินทางไปอิตาลี) แสดงออกแบบเรียบง่าย แต่สง่างาม และชอบใช้เส้นคมและตรง แบบเรขาคณิต
- ชอบวาดรูปโดยใช้เทียนไขเพื่อจุด ให้แสงและเงาในภาพ

เดอ ลา ตูร์
คนจับหมัด (The Flea Catcher)
ค.ศ.1634

เดอ ลา ตูร์

Joseph The Carpenter

สีน้ำมัน ค.ศ.1645

เดอ ลา ชูว์

Education of the Virgin C. 1640

เดอ ล่า ตูร์
Fortune Teller

พี่น้องตระกูล เลอ นัง (Le Nain) มี พี่น้อง 3 คน คือ

- อังตวาน (1588 – 1648)
- หลุยส์ (1593 – 1645) ถือเป็นผู้นำ
ลัทธิ Realism
- มาร์ทีเออ (1607 – 1677)
- นิยมเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับชาวบ้าน
ชีวิตสามัญ
- ออกแนวธรรมชาตินิยม
- ไม่นิยมเซ็นชื่อในงาน

Four Figures at Table สีน้ามันบนผ้าใบ ขนาด 46 X 55 ซม.

Peasant Family (ครอบครัวของชาวชนบท)

สีน้ำมันบนผ้าใบ ค.ศ.1640 กว้าง 62 นิ้ว สูง 44

ภาพขยายรูปครอบครัวชาวชนบท

การรับประทานอาหารของชาวนบท (The Peasants Meal)

ค.ศ.1642 สีน้ำมัน ลพวิ

ปุสแซง (Nicolas Poussin, 1594 – 1665)

- ใช้ชีวิตส่วนใหญ่ในกรุงโรม ได้รับการยกย่องในวงการจิตรกรรมในฝรั่งเศสว่ามีความสามารถเยี่ยงอัจฉริยะบุคคล
- นิยมจิตรกรรมอิตาลีโดยเฉพาะราฟาเอลรวมทั้ง ทิเชียน ผลงานกรีก + โรมัน
- เป็นบิดาแห่งวงการจิตรกรรมฝรั่งเศสตามอุดมคติคลาสสิกมากกว่าบาโรค
- เส้นมีความงามเป็นอันดับแรก มากกว่าสี

The Annunciation

The Triumph of Pan

The Rape of the Sabine Women

ค.ศ.1636 – 37 ขนาด 61 X82 ½ นิ้ว สีน้ำมัน

The End